

og, for at tale med den ærede Ordfører, at det er dette Lovforslag, man staar i Begreb med at slaa for „Planeten“; men det er en mærkelig Maade, de Herrer dræbe denne Sag paa. Ja, det minder mig om den Fremgangsmaade, Molboerne i sin Tid anvendte, da de vilde drukne Aalen; thi det er klart, at der ikke er en eneste af dem, der i denne Sag har ført Ordet for Dagsordenen, der har erklæret sig for principiel Modstander af Brændevinsskatten, saa den Sag dør jo ikke, fordi de Herrer vedtage denne Dagsorden. Den ærede Rigsdagsmand for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds kunde slet ikke forstaa, at nogen i denne Sal eller uden for Salen har kunnet vente, at dette Tings Flertal vilde gaa med til en Brændevinsskat, men vi maa jo tro de Herrer paa deres Ord, den ene efter den anden staar op og fortæller, han godt kan gaa med til en Brændevinsskat, det er slet ikke principielt, de ere imod denne Sag, tværtimod. Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (N. I. Jensen), der var en af de kraftigste, vi have hørt fra den Side, erklærede i Slutningen af sit Foredrag, at han meget vel kunde gaa med til en Brændevinsskat, naar han fik, hvad han kaldte, en god Toldlov. Det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn) sagde noget lignende, ikke at tale om, at den ærede Ordfører, som det ærede Flertal har valgt til at repræsentere sig her i Salen, stiller sig saaledes over for Spørgsmaalet om en Brændevinsskat, at han ikke blot kan gaa til en Brændevinsskat til Gennemførelse af sociale Reformer, men han har erklæret — og det maa dog vel have nogen Vægt, da han staar og taler paa Flertallets Vegne — at han ogsaa kunde gaa med til en Brændevinsskat til at kompensere en Nedgang i Toldskatten. Det forekommer mig derfor, at der er meget god Grund for os og for hvem, der følger disse Forhandlinger, til at vente, at der maatte kunne opnaas Overenskomst om Gennemførelsen af disse Love, ogsaa paa Betingelse af, at man ydede en mindre Forhøjelse af Brændevinsafgiften, naar det var muligt derved at tilvejebringe Enighed baade om de direkte Skattelove og om en Toldlov. Det glæder mig, at den ærede sidste Taler erkender, at den Toldlov, som Folketinget har budt — og det er den, der er Tale om at gennemføre — er en god Toldlov, selv om han maatte betegne den med det i hans Mund ubehagelige Navn: „moderat“. Det er ogsaa kun for at gennemføre denne Toldlov, at der kan være

Tale om at yde en mindre Brændevinsskat, for om muligt at gennemføre en Toldlov, der vil give en ganske betydelig Nedgang i Tolden paa Livsfornödenheder og paa Forbrugsartikler. Jeg mener derfor, at Flertallet stiller sig paa et uklogt Standpunkt. Jeg synes, det havde været mere praktisk, hvis de Herrer havde sørget for, at de direkte Skattelove i Forening med Toldloven vare komne i et Fællesudvalg. Jeg vilde ikke have noget imod, at de Herrer havde ladet Brændevinsskatteoven som hidtil blive hvilende i Udvalg, indtil man saa, om der gennem Fællesudvalgets Forhandling kunde opnaas Enighed om de direkte Skattelove, kunde opnaas Enighed om en god Toldlov, som vi med Glæde kunde give vort Samtykke; saa var der Tid til at overveje, om der var Anledning til at skaffe Kompensation, hvor meget der skulde kompenseres, og paa hvilken Maade Kompensationen skulde finde Sted. Det have de Herrer ikke villet. De have nu i dette Øjeblik ud fra saa forkerte Forudsætninger, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds før gik ud fra, villet standse denne Sag og dermed ogsaa standse de andre. Det ærede Medlem for Ringkøbing var jo meget haard mod det Parti, hvortil jeg hører. Han bebrejdede os, at vi havde været med til at modarbejde Sammenkoblingen, og nu alligevel, da det kom til Stykket, vilde gaa med til Sammenkoblingen. Vi have modarbejdet Sammenkoblingen, saa længe vi troede, at det var muligt, at de direkte Skattelove kunde gennemføres for sig. Men da det viser sig, at det ikke lader sig gøre, sætte vi mere Pris paa at komme til et godt Resultat, end paa at komme til et negativt Resultat, i den Henseende skulle vi os fra det ærede Medlem. Det ærede Medlem kom tilbage til at tale om Forliget og bebrejdede os, at vi i sin Tid havde modsat os al Tale om Forlig og dog gik ind paa det politiske Forlig i 1894. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de moderate ere ikke de første, der gjorde Forsøg paa at opnaa et politisk Forlig. Jeg vil sige, at, efter at Forfatningen var bleven mishandlet, som den var bleven ved Provisorierne, maatte det dog være et sært Folketing, som ikke vilde arbejde paa at komme ud af disse Forhold og faa Forfatningen paa ret Køl igen. Jeg vil minde om, at det var ikke os, der begyndte Forligsforhandlingerne. (Afbrydelse af Zahle). Det ærede Medlem, som afbryder mig, vil erindre, at hans Ven Hørup var med til at indlede Forhandlinger, at